

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันนี้ทั่วโลกกำลังอยู่ในยุคโลกาภิวัตน์ เป็นผลให้การดำเนินชีวิตของประชาชนในประเทศต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อม และต้องเผชิญกับปัญหาหลายด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การสาธารณสุข โดยเฉพาะปัญหาด้านสาธารณสุขนั้น นับเป็นสิ่งที่สำคัญ ดังนั้นจึงมีการดำเนินงานทางด้านสาธารณสุขระยะยาวอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนของประเทศในโลกรมีชีวิตที่ยืนยาว ซึ่งมีกิจกรรมทั้งทางด้านการป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ การดูแลรักษา และด้านการฟื้นฟูสุขภาพ นับเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ ตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งตาย การเปลี่ยนแปลงของสภาพการณ์ทั่วโลกดังกล่าว ทำให้ด้านสาธารณสุขมีการพัฒนาตามไปด้วย โรคติดต่อซึ่งเคยเป็นปัญหาที่สำคัญเนื่องจากทำลายชีวิตคนมากที่สุดในอดีตถูกควบคุมทำให้จำนวนลดลง ปัญหาสาธารณสุขจึงเปลี่ยนไป ที่น่าสนใจในปัจจุบันคือโรคไม่ติดต่อ เช่น โรคหัวใจ มะเร็ง เบาหวาน และอุบัติเหตุ เหล่านี้กลับเพิ่มจำนวนมากขึ้น กลายเป็นปัญหาที่สำคัญเข้ามาแทนจนเป็นสาเหตุการตายที่สำคัญของมนุษย์ ในประเทศที่พัฒนาแล้วมนุษย์สามารถควบคุมโรคได้ทั้งโรคระบาด โรคไม่ติดต่อ และอุบัติเหตุ จึงทำให้มีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยเกิดขึ้น คนในประเทศที่พัฒนาแล้วจึงมีอายุยืนยาวมากขึ้น และมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าเดิม (วิจิตร บุญยะโหดระ, 2530, หน้า 20) สำหรับประเทศที่กำลังพัฒนามีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยในแขนงต่างๆมาใช้มากขึ้นรวมทั้งทางด้านสาธารณสุขด้วย จึงทำให้รูปแบบปัญหาด้านการสาธารณสุขของประชาชนเปลี่ยนไป สำหรับประเทศไทยหลังจากได้นำเอาแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 มาใช้ตั้งแต่ พ.ศ. 2504 จนถึงปัจจุบัน พ.ศ. 2539 ซึ่งคงอยู่ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 7 ปัญหาทางด้านสุขภาพอนามัยของประชาชนได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้น ทางด้านเศรษฐกิจได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว มีการนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนา ปัญหาสุขภาพของประชาชนจึงเปลี่ยนไปจากเดิม โรคติดต่อที่สามารถป้องกันได้ด้วยวัคซีนลดลงอย่างรวดเร็วจนถึงขั้นที่สามารถควบคุมได้ ในขณะที่เดียวกันโรคไม่ติดต่อกลับเพิ่มขึ้น กลายเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศ(ชูชัย ศุภวงศ์, สมศักดิ์ ชุณหรัศมิ์, และยวดี คาคการณ์ไกล, 2538, หน้า 5) ในปี พ.ศ. 2537 พบว่าสาเหตุการตายของประชากรไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ โรคหัวใจ โรคมะเร็ง อุบัติภัยจราจร โรคระบบทางเดินหายใจ

และอุบัติเหตุอื่นๆ รวมกันตามลำดับ(ชูชัย ศุภวงศ์, สมศักดิ์ ชุณหรัศมิ์, และยุวดี คาคการณโกศล, 2538, หน้า 5) แต่หากรวมอุบัติเหตุทุกด้านและอุบัติเหตุจราจรเข้าด้วยกันจะกลายเป็นสาเหตุการตายอันดับหนึ่งของประเทศ อุบัติเหตุได้ส่งผลกระทบเกิดความเสียหายต่อชีวิตคนไทยมากที่สุด ในส่วนเฉพาะอุบัติเหตุจากการจราจรอย่างเดียวมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2532 ถึง พ.ศ. 2536 เฉพาะอุบัติเหตุจราจรอย่างเดียวได้เพิ่มจำนวนขึ้น ทำให้เปลี่ยนอันดับจากการเป็นสาเหตุการตายของประชากรไทยอันดับที่ 6 มาเป็นอันดับที่ 4 (สถิติกระทรวงสาธารณสุข, 2536, หน้า 81)

✱ ในระยะที่ประเทศไทยกำลังมีการพัฒนา เทคโนโลยีที่ทันสมัยถูกนำมาใช้ ทางด้านจราจรมีการขยายเส้นทางคมนาคมสร้างถนนเพิ่มขึ้น ยานพาหนะจึงมีความจำเป็นในการติดต่อสื่อสารทั้งระยะใกล้และไกล จำนวนยานพาหนะในประเทศไทยจึงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จากปี พ.ศ. 2532 ถึง พ.ศ. 2535 รถที่จดทะเบียนทั่วราชอาณาจักรได้เพิ่มจากจำนวน 6,505,020 คัน มาเป็น 9,592,683 คัน (กรมทางพิเศษแห่งประเทศไทย กระทรวงมหาดไทย, 2535, หน้า 89) และในปี พ.ศ. 2536 เพิ่มจำนวนเป็น 11,101,758 คัน (ฝ่ายสถิติการขนส่ง กรมการขนส่งทางบก กองวิชาการและการวางแผน กระทรวงคมนาคม, 2536, หน้า 9) จากสถิติดังกล่าวพบว่าในจำนวนยานพาหนะทั้งหมด รถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนทั่วประเทศได้เพิ่มจาก 4,153,000 คัน เป็น 7,260,665 คัน หากเทียบกับยานพาหนะทุกชนิดคิดเป็นร้อยละ 63.8 และ 65.4 ตามลำดับ ข้อมูลดังกล่าวน่าจะเป็นข้อบ่งชี้ว่า ชาวไทยนิยมใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะมากที่สุด อันเนื่องจากราคาถูกกว่ารถยนต์หลายเท่า ความคล่องตัวมีมากกว่าโดยเฉพาะในเมืองหรือในชุมชนที่มีการจราจรคับคั่ง ในชนบทที่สภาพถนนยังไม่เอื้ออำนวย เมื่อมีผู้ใช้จำนวนมากขึ้น อุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์จึงสูงตามมา นอกจากด้านยานพาหนะแล้ว อุบัติเหตุยังมีสาเหตุมาจากด้านบุคคล ได้แก่ความรู้ ความเข้าใจในกฎจราจร พฤติกรรมการขับขี่ที่ฝ่าฝืนกฎจราจร ความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ของผู้ขับขี่ ที่พบมากคือการดื่มสุรา และการขับขี่ฝ่าฝืนกฎจราจร เช่น การวิเคราะห์อุบัติเหตุจราจรโรงพยาบาลวิเชียรบุรี พบสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุเนื่องมาจากการดื่มสุราและการขับเร็วโดยประมาณ(พรยุทธ์ วสันตสิริกุล, 2539, หน้า 80) ส่วนพฤติกรรมเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุของผู้ป่วยจราจรโรงพยาบาลมหาราชนิก พบว่าปัจจัยเสี่ยงที่พบคือการดื่มสุรา (ประเสริฐ กระจำวงศ์และคณะ, 2535, หน้า1-4) สำหรับสาเหตุอีกด้านหนึ่ง คือเส้นทางและสภาพแวดล้อมซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุได้มาก เช่นทางคับแคบ โค้ง คดเคี้ยว พื้นผิวทางขรุขระ เป็นหลุม บ่อ แต่บางครั้งเส้นทางที่เรียบและตรงก็เกิดอุบัติเหตุได้ เพราะผู้ขับขี่ประมาท ขับเร็ว เช่น ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเกิด

อุบัติเหตุการจราจรในเขตเมืองของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ ที่เข้ารับการรักษาด่วนในโรงพยาบาล พหลพลพยุหเสนา จ. กาญจนบุรี พบว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งของเส้นทางที่เกิดอุบัติเหตุ เกิดบน ถนนสายใหญ่ เส้นทางตรง (บุศรินทร์ นาคจินดาและคณะ, 2532, หน้า 1-18) ส่วนการมีสิ่งกีดขวางการจราจร จะทำให้เป็นอุปสรรคต่อการขับขี่ สภาพภูมิอากาศไม่อำนวย เช่น ฝนตก หมอกลงจัด ทำให้ผู้ขับขี่มองไม่เห็นเส้นทาง สิ่งเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อการใช้ที่นำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุได้ง่ายเช่นกัน

การบาดเจ็บจากอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ในแต่ละครั้งนั้นมีความรุนแรงเป็นอย่างยิ่ง เพราะลักษณะของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ถือได้ว่าเป็นผู้ใช้ถนนที่ไร้สิ่งปกป้อง จึงมีโอกาสเกิดการบาดเจ็บและเสียชีวิตสูงกว่ายานพาหนะชนิดอื่น เมื่อเกิดอุบัติเหตุแต่ละครั้งอวัยวะส่วนต่างๆของร่างกาย จะได้รับอันตรายจากการกระแทกกระทึกโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะเป็นสาเหตุทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิตมากที่สุด (สุพจน์ แจ่มสุวรรณ, 2532, หน้า 40-44) นอกจากนี้ยังเกิดผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมตั้งแต่ระดับ บุคคล ครอบครัว สังคม รวมไปถึงถึงประเทศชาติ ในระดับบุคคลผลกระทบโดยตรงคือต้องเสียเงินและทรัพย์สินเป็นค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ทั้งในขณะที่เข้ารับการรักษาด่วนในโรงพยาบาล และระยะหลังการฟื้นฟูสภาพร่างกาย เสียค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมยานพาหนะ รวมทั้งสูญเสียรายได้จากการทำงาน เพราะต้องหยุดพักงาน และหากเกิดความพิการจะต้องสูญเสียโอกาสในการทำงานไปตลอดชีวิต กลายเป็นคนไร้สมรรถภาพ ต้องพึ่งพาผู้อื่นตลอดเวลา นอกจากนี้พบว่าบางรายมีปัญหา ด้านสุขภาพจิตเมื่อต้องเผชิญความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมาน ความหวาดกลัว เสียขวัญ เสียจริต พันเพื่อน ถูกละทิ้งจากสังคมและต้องอยู่โดดเดี่ยว ซึ่งหากผู้ที่ได้รับอุบัติเหตุอยู่ในวัยแรงงานและเป็นกำลังที่สำคัญของครอบครัวหรือผู้ที่มีฐานะเป็นหัวหน้าครอบครัว ก็จะเป็นผลกระทบที่ยิ่งใหญ่ต่อครอบครัวและสังคมที่จะต้องเป็นภาระของผู้อื่น บุตรหลานต้องเสียโอกาสในการได้รับการศึกษาที่ดี เพราะภาวะเศรษฐกิจไม่เอื้ออำนวยส่งผลให้คุณภาพชีวิตของคนทั้งครอบครัวลดลง ผลตามมาก็คือการสูญเสียโอกาสที่จะได้ทำงานที่ดีมีอนาคตที่สดใส นอกจากนี้ยังรวมถึงถึงความเศร้าโศกเสียใจของบุคคลในครอบครัว ซึ่งเป็นสิ่งที่ประเมินค่าไม่ได้ สิ่งเหล่านี้เป็นผลเนื่องมาจากอุบัติเหตุ และหากการเกิดอุบัติเหตุรุนแรงถึงขั้นเสียชีวิตก็จะทำให้เกิดการสูญเสียอย่างมากต่อครอบครัว นอกจากนี้อุบัติเหตุยังส่งผลกระทบถึงประเทศชาติ เนื่องจากในการพัฒนาประเทศต้องใช้ทรัพยากรเป็นจำนวนมาก และมนุษย์ถือเป็นทรัพยากรที่มีค่ามากที่สุด แต่ละประเทศจึงพยายามจะส่งเสริมให้ประชากรมีสุขภาพที่ดีทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ไม่เป็นคนพิการหรือเป็นภาระของสังคม เพราะหากประชากรของประเทศใดมีแต่คนพิการ ไร้สมรรถภาพหรือมีแต่คนในวัยเด็กและวัยชรา เพราะวัยแรงงานได้สูญเสียไปกับการเกิดอุบัติเหตุ

จะส่งผลให้การพัฒนาประเทศชะงักงัน ผลผลิตของชาติลดลง ประเทศต้องเสียงบประมาณส่วนหนึ่งเป็นค่ารักษาพยาบาล รวมทั้งเป็นค่าเลี้ยงดูผู้ไร้สมรรถภาพอีกด้วย (สิ้นนาฏ บุญต่อเติม, 2530, หน้า 35-40)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวรัฐบาลจึงตระหนักถึงผลของการเกิดอุบัติเหตุ ที่ทำลายชีวิตทรัพย์สินของประชากรและประเทศชาติอย่างรุนแรง จึงได้มีการกำหนดนโยบายในการหาทางแก้ไขปัญหา
โดยการบรรจุแผนป้องกันอุบัติเหตุเข้าไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 5 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน (วิจิตร บุญยะโหดระ, 2531, หน้า 350)

ในการควบคุมปัญหาอุบัติเหตุโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุบัติเหตุจราจรและสาธารณภัยนั้น กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุขได้จัดทำโครงการควบคุม ป้องกันอุบัติเหตุและสาธารณภัยสู่ส่วนภูมิภาคขึ้น โดยมีกลวิธีในการดำเนินงานดังนี้ (สถาบันการแพทย์ด้านอุบัติเหตุและสาธารณภัย กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, 2539, หน้า 2)

1. ประสานงานกับจังหวัดทั้ง 75 จังหวัด เพื่อให้จัดทำโครงการควบคุม ป้องกันอุบัติเหตุและสาธารณภัยของจังหวัด โดยกำหนดกิจกรรม ดังนี้

1.1 จัดให้มีการซ้อมแผน เตรียมรับอุบัติเหตุของสถานบริการ โดยให้มีแผนปฏิบัติการรับอุบัติเหตุและสาธารณภัย และมีการซ้อมแผนอย่างน้อย 1 ครั้ง เพื่อให้เกิดความพร้อมของหน่วยงานในการที่จะรับสถานการณ์อุบัติเหตุหมู่และสาธารณภัยต่างๆ ทุกระดับ โดยกำหนดให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป และสำนักงานสาธารณสุข

1.2 จัดกิจกรรมรณรงค์ ควบคุม ป้องกันอุบัติเหตุและสาธารณภัย โดยการสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชนในด้านการป้องกันอุบัติเหตุ การให้ความร่วมมือในมาตรการต่างๆ รวมทั้งมาตรการป้องกันความรุนแรงของอุบัติเหตุ หน่วยงานที่รับผิดชอบคือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

1.3 จัดตั้งจุดตรวจยาม้าและสุรา ในผู้ขับขี่ยานพาหนะร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และสำนักงานขนส่งจังหวัด เดือนละครั้ง เพื่อให้มาตรการทางกฎหมายมีผลในการควบคุม ป้องกันอุบัติเหตุ หน่วยงานที่รับผิดชอบคือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

1.4 จัดอบรมบุคลากรของหน่วยงาน องค์กร และอาสาสมัคร ที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือผู้ประสบภัยและสาธารณภัย โดยการให้ความรู้เรื่องการช่วยฟื้นคืนชีพ ระบบการส่งต่อ และระบบการขอความช่วยเหลือ โดยกำหนดให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป และสำนักงานสาธารณสุข

2. พิจารณาโครงการควบคุม ป้องกันอุบัติเหตุและสาธารณภัยของจังหวัด เพื่อสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงาน

3. ประสานงานกับจังหวัด เพื่อดำเนินงานตามโครงการควบคุม ป้องกันอุบัติเหตุและสาธารณภัย

4. นิเทศงานและติดตามผล

ในส่วนของจังหวัดลำพูนซึ่งเป็นจังหวัดเล็กๆ ทางภาคเหนือของประเทศไทย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม แต่จากสถิติพบว่าปัญหาสาธารณสุขของจังหวัดมีอัตราการเกิดอุบัติเหตุสูงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุบัติเหตุจราจร ปี พ.ศ.2536 เฉพาะอุบัติเหตุจราจรอย่างเดียวเป็นสาเหตุการตายอันดับที่ 3 ของจังหวัด รองจากโรคหัวใจและมะเร็ง (เอกสารประกอบการประชุมผู้บริหารงานสาธารณสุข, 2537, หน้า 25) เนื่องจากจังหวัดลำพูนเป็นแหล่งที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ มีประชากรที่อยู่ในวัยแรงงานจำนวนมากประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม สิ่งที่น่าสังเกตคือกลุ่มแรงงานเหล่านี้แทบทุกคนต้องใช้นานพาหนะในการเดินทางไปทำงาน เพราะเส้นทางไปโรงงานไม่มีรถโดยสารผ่าน ประกอบกับในตัวเมืองไม่มีรถรับจ้างวิ่งวนรับส่งคนโดยสาร จึงทำให้ประชาชนของจังหวัดลำพูน นิยมใช้รถจักรยานยนต์กันเป็นจำนวนมาก ในปี พ.ศ. 2536 จังหวัดลำพูนมีรถจดทะเบียนทั้งสิ้น 109,099 คัน และจากจำนวนนี้เป็นรถจักรยานยนต์ ถึง 78,922 คัน (กรมขนส่งทางบก, 2536, หน้า 9) คิดเป็นร้อยละ 72.3 ของยานพาหนะทั้งหมด นับเป็นอัตราที่สูงกว่าระดับประเทศ จำนวนอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์จึงสูงตามมา

จากเหตุผลดังกล่าวและจากการที่ผู้ศึกษาปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลลำพูน มีโอกาสได้ให้บริการผู้ป่วยอุบัติเหตุจราจรบ่อยๆ ประกอบกับการที่ผู้ศึกษามีหน้าที่ในการเผยแพร่ความรู้ทางสุขภาพอนามัยให้แก่ผู้ป่วยและประชาชนทั่วไป จึงทำให้เกิดความสนใจที่จะศึกษาถึงสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ เพื่อจะได้ทราบถึงสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุว่าเกิดจากสาเหตุทางด้านใด รวมถึงทราบลักษณะของการเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งความรู้ที่ได้รับน่าจะมี ความจำเป็นและเป็นประโยชน์ในการวางแผน หาแนวทางแก้ไข และป้องกันการเกิดปัญหาดังกล่าว และยังจะได้นำเสนอข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบ เพื่อนำไปดำเนินการแก้ไขปัญหาก็ถูกต้องและเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ ได้แก่ สาเหตุด้านบุคคล ด้านยานพาหนะ ด้านเส้นทางและสภาพแวดล้อม
2. เพื่อศึกษาลักษณะของการเกิดอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ สาเหตุด้านบุคคลหมายถึงผู้ขับขี่ ด้านยานพาหนะหมายถึงรถจักรยานยนต์ ด้านเส้นทางและสภาพแวดล้อม และศึกษาลักษณะของการเกิดอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ ในผู้ป่วยที่ได้รับอุบัติเหตุจากการขับขี่รถจักรยานยนต์และรู้สึกตัวดี สามารถตอบคำถามให้ข้อมูลได้ หากดื่มสุราต้องพูดคุยรู้เรื่องและให้ข้อมูลได้เช่นกัน และเป็นผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาด่วนในแผนกผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยในของโรงพยาบาลลำพูนในเดือนพฤษภาคม 2539

คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา

✓ สาเหตุ หมายถึงต้นเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุแก่ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ ซึ่งมี 3 ด้าน คือ ด้านบุคคล ซึ่งได้แก่ความรู้เรื่องกฎจราจร พฤติกรรมการขับขี่ สภาพทางร่างกาย สภาพจิตใจ และอารมณ์ ทักษะและประสบการณ์ สาเหตุด้านยานพาหนะ ได้แก่สภาพความบกพร่องของยานพาหนะ ส่วนสาเหตุทางด้านเส้นทางและสภาพแวดล้อม ได้แก่ความบกพร่องของเส้นทาง สัญญาณหรือเครื่องหมายจราจร รวมถึงลักษณะของภูมิอากาศและภูมิประเทศ

✓ อุบัติเหตุ หมายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดมาก่อน โดยไม่เจตนา เป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สิน เป็นอันตรายแก่ร่างกายและจิตใจ และอาจทำให้เกิดการสูญเสียชีวิตได้

✓ รถจักรยานยนต์ หมายถึงรถที่เคลื่อนที่ด้วยความเร็วระดับต่างๆ ที่ควบคุมได้โดยกำลังเครื่องยนต์ และมีล้อไม่เกินสองล้อ หากมีพ่วงข้างมีล้อเพิ่มอีกไม่เกินหนึ่งล้อ

✓ ผู้ป่วย หมายถึงผู้ป่วยที่ได้รับอุบัติเหตุจากการขับขี่รถจักรยานยนต์และรู้สึกตัวดี สามารถตอบคำถามให้ข้อมูลได้ หากดื่มสุราต้องพูดคุยรู้เรื่องและให้ข้อมูลได้เช่นกัน เป็นผู้เข้ารับการรักษาด่วนในแผนกผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยในของโรงพยาบาลลำพูน ในเดือนพฤษภาคม 2539

✓ ลักษณะของการเกิดอุบัติเหตุ หมายถึงยานพาหนะหรือคู่กรณีที่เกิดอุบัติเหตุร่วมกันและลักษณะการชนหรือปะทะเมื่อเกิดอุบัติเหตุ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. นำความรู้ที่ได้รับไปเผยแพร่แก่ประชาชนได้รับทราบ เพื่อให้เกิดการตระหนักในการป้องกันอุบัติเหตุทางจราจรมากขึ้น
2. นำความรู้ที่ได้รับเสนอผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการวางแผนในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved